

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Voorwoord

'People seldom refuse help, if one offers it in the right way'

(A.C. Benson, dichter en schrijver, 1862-1925)

Afgelopen zomer las ik een artikel in *de Volkskrant* (16-8-2010) over de Noorse Broeders, een orthodox-christelijke gemeenschap, waar het uitdelen van lijfstraffen nog gemeengoed zou zijn. Onder het motto 'Het beste wat je een kind kunt meegeven is een gebroken wil' wordt het slaan van kinderen gerechtvaardigd. Het gebruik van enige vorm van geweld in de gezinssfeer beperkt zich geenszins tot dit soort extreme groeperingen. Of het nu gerechtvaardigd wordt op religieuze of andere gronden of niet, huiselijk geweld is de meest verbreide geweldsvorm in onze samenleving. Het komt voor in alle sociaaleconomische klassen en in alle culturen. Van de Nederlanders maakte 45% ooit een of andere vorm van huiselijk geweld mee (NVvP, 2009).

Het behandelen van slachtoffers en daders en het voorkomen van herhaling zijn bepaald geen sinecure. De verschenen wetgeving en richtlijnen en de opgezette stedelijke en regionale zorgketens rondom huiselijk geweld zijn een mooi begin, maar in de dagelijkse praktijk lopen velen aan tegen de weerbarstige versnippering van de hulpverlening.

Voor de redactie reden genoeg om er een themanummer aan te wijden en hulpverleners aan te moedigen de handen ineen te slaan bij de opvang en behandeling van slachtoffers en daders van huiselijk geweld. Want samenwerking tussen de verschillende hulpverlenende instanties en individuele hulpverleners lijkt de sleutel tot succesvolle behandeling. In het eerste hoofdartikel beschrijven *Baars en Hamersma* hoe essentieel het is om het risico op fragmentatie van de hulpverlening rondom slachtoffers en daders van huiselijk geweld te onderkennen en te komen tot een geïntegreerde benadering van het geweldsprobleem. Ook *Cornelis en Boschman* onderstrepen en benadrukken in hun artikel over het behandelen van huiselijk geweld in Amsterdam het belang van samenwerken van de diverse instanties. *De Cnodder* beschrijft hoe men in een forensische setting is overgegaan van een individuele behandeling van de dader naar groepsbehandeling van echtparen die te kampen hebben met huiselijk geweld, en hoeveel effectiever die benadering blijkt te zijn.

In de rubriek Onderzoek Gesignaleerd bespreken de auteurs *De Smet, Buyse en Verhofstadt* wat wetenschappelijk onderzoek zegt over het fenomeen stalking vanuit systemisch perspectief. Een van de conclusies is dat niet alleen

partnergeweld maar ook ongewenst intrusief gedrag (stalking) een brede systemische taxatie behoeft.

Bij het verslag van *Lavrysen* van een studiedag met Harlene Anderson over de creatieve kracht van de dialoog kunnen we weer even herademen na alle artikelen over relationeel geweld. Ondanks haar kritische voetnoten is de verslaggever Anderson dankbaar voor de herinnering aan nederigheid die wij, zielenkijkers, aan de dag moeten blijven leggen.

Bij de recensies vindt u de bespreking van de documentaire 'Geslagen jaren' over de gevolgen van huiselijk geweld. De recensent vindt het een aanrader, ook al mist hij ook in deze documentaire de systeemgerichte aanpak: 'De kracht van het systeem wordt niet gebruikt'. Tot slot nog enkele boekbesprekingen over andere onderwerpen dan het thema van dit nummer.

Op verzoek van de auteurs van het artikel over 'nieuwe autoriteit' in *Systeemtherapie* 22.3 nog enkele aanvullingen. Zij schreven (p.160) dat zij het effectonderzoek van Omer niet hadden kunnen achterhalen. Inmiddels is dat wel gelukt (Weinblatt & Omer, 2008a; 200b). Bovendien zijn er onlangs een organisatie en een website opgericht om het internationaal contact op het gebied van deze methode te bevorderen, de International Society for Non-Violent Resistance Psychology (www.nvrpsy.com).

Rest mij de lezers erop te wijzen dat het jaaroverzicht van alle gepubliceerde artikelen niet meer in dit tijdschrift zal verschijnen, omdat de redactie de pagina's liever gebruikt voor de vele aangeboden kopij, nu de inhoud van het tijdschrift toegankelijk is op de website systeemtherapie.boomtijdschriften.nl.

Leny van Dalen

Literatuur

- NVvP (2009). *Multidisciplinaire richtlijn familiaal huiselijk geweld bij kinderen en volwassenen*. Utrecht: Nederlandse Vereniging voor Psychiatrie (www.nvvp.net).
- Weinblatt, Uri, & Omer, Haim (2008a). Nonviolent resistance. A treatment for parents of children with acute behaviour problems. *Journal of Marital and Family Therapy*, 34(1), 75-92.
- Weinblatt, Uri, & Omer, Haim (2008b). Geweldloos verzet. Een behandeling voor ouders van kinderen met ernstige gedragsproblemen. *Gezinstherapie Wereldwijd*, 19(4), 389-418.